

Formanden:

Tak til hr. Steen Gade. Og så er det hr. Per Clausen som ordfører.

Kl. 22.50

Per Clausen (EL):

Det må erkendes, at da tankerne om nationalparker første gang blev fremført i Danmark, var Enhedslisten ikke blandt de mest begejstrede tilhængere. Det hænger sammen med, at vi var lidt bekymrede for det syn på udviklingen af naturen, som vi fornemmede måske kunne ligge bag. For efter vores opfattelse er det faktisk vigtigt at have en god og bæredygtig naturtilstand overalt og ikke etablere særlige reservater for naturen. Vi var altså bekymrede for det, som nogle også i den her debat har omtalt som A- og B-natur.

På den anden side må man sige, at nationalparker sagtens kan ses som en slags ekstra fokusområder, og der kan derfor være en strategi i at sikre også unikke naturområder, sikre biodiversitet og sikre, at de arter, der er i Danmark, overlever. Jeg er for så vidt meget enig i det, den konservative ordfører sagde, nemlig at det jo ikke handler om at indføre en række nye eksotiske dyrearter til Danmark. Hvis vi kan sikre og udvikle de arter, vi har, er vi faktisk kommet ganske langt.

Det, der så er afgørende for os, når vi snakker nationalparker, er, at det ikke skal sættes i stedet for eller erstatte arbejdet med at sikre, at der er ressourcer til og fokus på den øvrige natur- og miljøudvikling.

Vi mener sådan set, at man også uden for naturparkerne stadig skal have fokus på ændring af produktionsmåden inden for det, der undertiden kaldes Danmarks største naturforvalter, nemlig landbruget. Og det er klart, at hvis man skal have en sådan generel omlægning af landbruget i mere naturvenlig, mere miljømæssigt bæredygtig retning, skal der også bruges midler til det.

Derfor synes vi faktisk også, der her kan være brug for nogle af de landdistriktsmidler, som jeg er meget enig med nogle af de tidligere ordførere i kunne skaffes til veje ved en omlægning af landbrugsstøtten. For det er jo lidt paradoksalt, at vi for et års tid siden eller sidste år rejste rundt og diskuterede meget ivrigt, hvad der skulle ske af udvikling i landdistrikterne, og så må konstatere nu, at der ikke er andre penge end dem, der ligger i landbrugsstøtten, og som der måske er

et flertal her i Folketinget der ikke ønsker at bruge, heller ikke til udvikling af landdistrikterne.

Efter vores opfattelse skal en nationalpark være et område, der er udpeget for at sikre og udvikle arter og artsrigdomme. Det er rigtigt, som det også er sagt, at modellen skal omfatte stor lokalindflydelse, og at det er meget væsentligt, at der skal være lokal opbakning.

Men det er vigtigt at holde fast i, at der skal være stor lokal opbakning til det, der er formålet, det, der er intentionen, det, der er indholdet i nationalparken. Man skal ikke købe sig til den store opbakning ved at give køb på de krav, man må stille. For det er jo vigtigt, at der netop er en forståelse for, hvad en nationalpark skal være, hvad dens formål er, og at det er den holdning og de intentioner, der vækkes lokal begejstring for.

Det betyder altså, at vi mener, at den lokale tilslutning ikke skal opnås gennem en devaluering af begrebet nationalpark. Jeg tror sådan set heller ikke, det er nødvendigt. Jeg tror, at der er mange mennesker i det her land, som faktisk lettere lader sig begejstre af projekter, der er visioner i, end af projekter, der er præget af smålighed.

Jeg synes også, vi skal have respekt for, at nationalparker er en betegnelse for noget, som selvfølgelig ikke skal være på samme måde i Danmark, som det er andre steder. Men det skal i hvert fald forstås på den måde, at vi ikke skal udpege områder til nationalparker, hvis de ikke seriøst lever op til klare målsætninger om at beskytte arter og øge biodiversiteten, sådan som nationalparker andre steder i verden har som krav.

Vi synes sådan set, at ministerens redegørelse indeholder mange vigtige, gode pointer. Derudover vil vi så bare pointere, at parkerne ikke skal være en afløsning for habitatområder eller fredninger, og at frivillighed omkring udpegningen kan være godt, men at der må være villighed til forandringer, og at der må kunne opstilles klare målsætninger.

Hvis der ikke kan opnås tilslutning til det i et lokalområde, må man overveje, om det er det sted, nationalparken skal være. Og det må så selvfølgelig afvejes i forhold til de særlige nationale interesser, der kan være med hensyn til naturen.

Nationalparkerne skal ikke dulme den dårlige samvittighed over naturens tilstand. Områderne uden for nationalparkerne skal også leve op til FN's målsætninger for biodiversitet.